

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 22.

Sjette Session's anden Samling.

14de Møde.

Tirsdagen den 23de Januar.

(Fortf.)

Formanden: Rigsdagsmanden for Holsbøl Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Tscherning: Jeg skal gjerne overlade Ordet til Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds har Ordet.

Monrad: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) kan jo antage, at hans Project er Regjeringens Project, at Regjeringen netop vil bære sig ad paa den Maade, som han mener er den rigtige, og Regjeringen kunde virkelig ogsaa have den samme Plan, som den ærede Rigsdagsmand, og det vilde ikke i allermindste Maade være i Strid med det foreliggende Lovforslag. Hvorfor vil han saa ikke stemme for dette Forslag? Det kan jo være, at det netop er Regjeringens Mening at handle paa den Maade, som han anseer for den rette; det foreliggende Forslag vilde, som sagt, slet ikke være i Strid dermed. Hvorfor vil han da stemme imod Noget, som ikke er i Strid med det, som han anseer onffelig for den endelige Ordning af Forholdene?

Med Hensyn til, hvad der er blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgfreds (Grundtvig), da troer jeg ikke, han vil kunne paastaae, at man, naar Danmarks Riges Grundlov undergaaer saa betydelige Forandringer, som de foreslaaede, kan sige, at man har „bevaret“ den. Man har bevaret den i nogle Henseender, man har opgivet den i andre; man har bevaret den i

Henseende til nogle store og vigtige Anliggender, man har opgivet den i Henseende til andre store og vigtige Anliggender. Men de ærede Herrer, som naer denne Frygt, kunne jo give Tid; thi, selv om Forslaget bliver vedtaget her, skal det jo vedtages endnu en Gang, og det er jo forudsat, at vi skulle kjende Fællesforsætningen, inden vi tage den endelige Beslutning; det have vi jo holdt fast paa. Finder man saa, at det, der til den Tid ligger for, er ubrugbart og Noget, som man slet ikke kan gaae ind paa, saa kan Enhver, som finder, at der er nogen Fare at befrygte, jo sige Nei; nu derimod at sige Nei, det er at sige Nei i Utide. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgfreds bemærkede, at han ikke troede, det vilde nytte noget at stille Endringsforslag, og derfor har han ikke gjort det. Ja det er naturligviis hans egen Sag, om han vil stille Endringsforslag i denne Henseende eller ikke; men, naar han betragter det som en Opgivelse af Pressefriheden, at det kan afgjøres ved Lov, hvorvidt Noget skal være et fælles Anliggende eller et særskilt, saa siger jeg: saa vilde der i et Land som England ikke findes Spor af Frihed; thi i England findes slet ikke denne Forskjel imellem Grundlovbestemmelser og andre Lovbestemmelser; Alt vedtages ved simple Love. Hele den Maade, hvorpaa det engelske Folk forandrer sin Forsætning, skeer igjennem simple Love, og dog see vi, at Forsætningen staaer og hjælper sig ganske godt igjennemovre i England med Hensyn til Friheden; thi det engelske Folk er dog det Folk, der har bevaret den længst. Skal det saa hedde, at vi opgive de Gøder, hvorpaa vi sætte Brits, fordi vi, efter den ærede Rigsdagsmands Fortolkning, sige, at de ved en simpel Lovgivningsact kunne gaae